

גילוי דעת

הסרט "מחר בגרות" שהוקרן במסגרת "השעה השלישית" בטלוויזיה, שיקף נכונה את המתרחש בחינוך התיכון.

אנו, לשעבר תלמידי בתי-ספר תיכוניים שונים, רואים לאור ניסיונו הארוך כתלמידים, את בעיית החינוך התיכון כחמורה ועמוקה הרבה יותר מכפי שהוצגה בסרט. עם זאת, ברור לנו שלא ניתן להציג את כל עומק הבעייה בסרט בן חמישים דקות. הסרט לא סתר, ואף חיזק, את הידוע לנו מניסיונו כי בית-הספר התיכון מחנך להישגיות, ומשמש גורם מדרבן להתנהגות בלתי-מוסרית, שמטרתה זכייה בציון החשוב מכל. לדעתנו מחנך בית-הספר התיכון לצרות-אופקים, לחוסר-סובלנות, לשיטחיות ולדלות-המחשבה. כל הדברים הללו באו לידי ביטוי בקטעים השונים של הסרט.

הופעתו של מנהל גימנסיה "הרצליה" בסרט ובדיון שלאחריו, ונוסח המודעה שפירסמה מועצת התלמידים ("היודעת את האמת" המדברת בשם "חופש המחשבה"), אשר מומנה בוודאי מכספי בית-הספר — רק מחזקות את דעתנו כי הסרט האיר נכונה את הנעשה בגימנסיה "הרצליה" ובבתי-הספר התיכוניים המוכרים לנו.

גם אם התוצר הסופי של הסרט עמד בניגוד להבטחת הבמאי למנהל-הגימנסיה שהסרט יהיה סרט, "חיובי" — אין בכך כדי לגרוע מחומרת הבעייה של החינוך התיכון.

קובי ניב, בי"ס טשרניחובסקי, נתניה.
חנוך מרמרי, בי"ס הריאלי העברי, חיפה.
אפרים סידון, בי"ס בליך, רמת-גן.

מורה נבוכים

נקייה של דוקטור יוגב, אנשים שאיתם לא היה שותה קפה והיה רוצה שגם תלמידיו הממושמעים יעשו כמוהו.

המחנך יוגב רואה עצמו כנציגו של מיעוט שבא לבנות כאן מדינה אירופאית למופת, בים הלבאנטי-ניות של פיצוח-גרעינים והשלכת פסולת ברשות הרבים, והוא מח-נך את תלמידיו שלא לשתות קפה עם אותם "טיפוסים". המורה יוגב יודע שתלמידיו יהיו רופאים ומהנדסים ועורכי-דין, והוא מז-הירס מראש שלא להתערב בזו-המת האספסוף שמסביב.

בוגרי שמיניות, יותר טוב ש-תזרקו סיגריות על המדרכה מ-שלא תשתו קפה עם ה"טיפוסים" של יוגב.

קטע שבוודאי היה מופיע ב-סרט הרישמי של גימנסיה הרצ-ליה, הוא נאום-הסיום לבוגרי השמיניות שנשא המנהל, המפקח והמחנך, הדוקטור כרמי יוגב.

מר יוגב הביא דוגמה ללבאנ-טיניזציה של המדינה הזאת: הוא ראה בחור "שאתם (התלמי-דים) ואני (יוגב) לא היינו שותים איתו קפה ביחד". והבחור הזה השליך קופסת-סיגריות על המד-רכה. יוגב אזר את אומץ-ליבו ואמר לו, "היפלת משהו" ועל כך ענה לו הבחור: "אז תרים!"

מכאן אנו למדים שליכלוך מקום ציבורי הוא תכונה אזרחית מגונה.

ואנו גם למדים שיש אנשים "לבאנטינים" בארצו היפה וה-

וידוי

כותב שורות אלה מודה ומתוודה כי הצליח לסיים את בית-הספר התיכון ולהשיג ציוני-מגן מתקבלים על הדעת בזכות שקר וגניבה.

כותב שורות אלה, הרואה את עצמו כיום כאדם ישר, מצהיר במצפון נקי שמעולם לא גנב דבר שאינו שייך לו, והשתדל שלא לשקר או לגנוב-דעת. עם זאת עליו להודות כי בהיותו תלמיד השביעית והשמינית בבית-הספר הריאלי העברי בחיפה (מחזור תשכ"ו) גנב בחינות, העתיק במכחנים ושיקר כמצח נחושה למוריו — וכל זאת כדי לזכות בציונים שיאפשרו לו לגשת לבחינות-הבגרות.

באותם ימים חשב הכותב כי הציונים חשובים יותר מכל דבר אחר. והוא חשב כך מכיוון שבית-ספרו נטע בו את התחושה החריפה הזו.

כתוצאה מוידוי זה אפשר לראות בכותב דברים אלה אדם שלא סיים מעולם כחוק בית-ספר תיכון כלשהו, והוא מוכן אף להחזיר ל-מישרד-החינוך את תעודת-הבגרות שלו, אם המשרד ידרוש זאת ממנו, לאור וידוי זה.

עם זאת מודיע הכותב כי יעשה כל מאמץ כדי לשכנע צעירים בגיל בית-הספר שלא לחזור על מעשהו המביש, ולהיות ישרים אף אם ציוניהם יהיו גרועים. זה ישתלם בסופו של דבר, אומר כותב שורות אלה, מניסיונו.

דבר המערכת

סגולה לאריכות ימים

השבוע הזה הוא שבוע בן ששה ימים לידונו. שכן אנו לפחות, מחקי-נו ממנו את יום ה-12 לחודש ינואר ימ"ש. וסבורים אנו שטוב יעשה כל יהודי גאה באם יתלש מפנקסו יום ארוך זה, יקרענו, ירמסנו, ילעסינו ו-אפילו יעשה בו במחילה שימוש, אשר יצרי. לאמור — היום בו הוזמן אש"ף לעצרת אינו קים. חד וחלק לא היה ולא נהיה ומדרד הטבע יום ש-אינו רשום גם אינו שריר.

ואין זה אקט חד פעמי גרידא, אלא חיבים אנו לתלוש מקירותינו ולו-חתינו כל הימים שהם להוותנו. כהיום הג'ל שהזכרנו. ואף היום בו יוזמן אש"ף לזיגבה היום בו יפתח משרדיו בלונדון פריס וכו'. וכן לגבי ימים שחלפו כמו נאומי של אותו ערפת בעצרת גינוי הציונות וכו' כנ"ל.

ושני טעמים לענין. האחד, שכך מבטלים אנו את הגזרה. והטעם השני והוא העיקר שכך מצמצמים אנו שבועותינו והחודשינו. ושנתנו תהפוך בת 100 ימים בלבד. מכאן שזוכים אנו לאריכות ימים מן המוכן וזקנים בני 350 הינם חוזן נפרץ ובני 70 חוב-שים ספסלי בית הספר היסודי ממש כאברהם אבינו בשעתו.

עלולים להגיע עד פת לחם רחמנא ליצנן.

השמחה? מי לנו גדול ממה? דבריו הבהירים בטלביזיה — על אף עקיצות יבין (וכיצד לא יבין כי פגע בנו בחטנותו דוגמאת תגרנית להבדיל שפקק ובדק והפך בתשובות (מד.) וקולגו אלי הי"ל (השם יקצוץ לשונו) — רק חזקו את דעתנו כי ה-תשובה לאש"ף היא שיחות עם חוסיין. ואם ישאל התם, מה נאמר לו לאותו חוסיין? התשובה היא, "כלוב". מה לנו ולו שחפץ הוא בשטחים? והדעת אומרת שיתרצה.

והרי אלה ימות המשיח. נתכוונו לקלל ונמצאו מברכים!

לא בא נבושם הזה

השבוע נתבשרנו כי המצביא בדימוס, מר משה ד. עומד לערוך עתון יומי. ויש בכך מן הצער ומן השמחה. צער, לפי שתמיד הקפיד "ZOO ה-ארץ" ועמיתיו עתוני הצהירים לע-שות מלאכתו של אותו מד. בזרירות ושקידה. ואם חטאנו לפניו — אך שגגה היתה מאתנו ולא במזיד הדבר. ועתה, הרי מדריך הטבע יהיו מזווגים בעתונו כל דעותיהם של העתו-נים הנ"ל, ותהא פרנסתם נגרעת ו-

23.11.1973